

Adevărații ucenici

Krefeld 05. 09. 1999

ora 10:00

Laude și mulțumiri Dumnezeului nostru! Noi simțim prezența Lui. El își ține și își împlinește Cuvântul Lui: unde doi sau trei sunt adunați în Numele Lui, dar într-un mod conștient adunați în Numele Lui, acolo și El, personal, este prezent. Unde El este prezent, acolo se întâmplă de fiecare dată ceva. Domnul nu a intrat într-o casă, într-un oraș, unde să nu se fi întâmplat ceva. De fiecare dată El a salvat, a vindecat. A făcut bine. Tot astfel o face și astăzi în mijlocul nostru. [...]

Și în această înainte de masă de astăzi vă spunem tuturor un „Bine ați venit” și cum am făcut-o întotdeauna, într-un mod special, acelora care au venit, care sunt de prima dată în mijlocul nostru. Nu tot ce aud ei, este un lucru cunoscut, dar important este ca totul să fie din Cuvânt, doar atunci vine direct de la Dumnezeu. [...]

Lucrul important este ca Dumnezeu să-și poată atinge ținta cu noi, El să-și desăvârșească și să-și continue lucrarea Lui. Noi credem precum a spus-o și o spune Sfânta Scriptură : „Toți aceia care cred, aceste semne îi vor urma.” Nu noi alergăm după minuni, ci minunile ne urmează pe noi. Noi îl urmăm pe Domnul și El face conform Cuvântului Său, ce a făgăduit El. Aceasta este marea deosebire între vestitorii adevărați și între unșii timpului de sfârșit.

Astăzi eu am adus predica fratelui Branham „Unșii timpului de sfârșit”. Eu aș dori să vă rog ca toți să mai citească încă o dată predica aceasta, dar prin rugăciune. Fratele Branham a fost bărbatul pe care Dumnezeu l-a trimis în generația noastră. Precum a fost în trecut cu Ioan Botezătorul, ca un bărbat trimis de Dumnezeu, ca o împlinire a profeției biblice, fiindcă Dumnezeu Însuși a început să-și împlinească istoria Lui de mântuire, tot astfel, același Domn, a trimis pe ucenicul și proorocul Lui, înainte ca istoria de mântuire să atingă punctul culminant în Noul Testament. Pe pagina 20, în această predică, fratele Branham spune: „Eu, într-o bună zi, dacă Domnul își termină lucrarea Lui cu mine pe acest pământ, respectați acest mesaj, întoarceți-vă de fiecare dată la acest mesaj și ascultați vocea mea și ce vă spun

eu, dacă El mă va lua la El, înainte de revenirea Lui, atunci amintiți-vă că eu v-am vorbit în Numele Domnului și v-am adus Cuvântul Domnului.” Au existat bărbați trimiși de Dumnezeu; eu o citesc și pe pagina 24: „Fiți atenți! Iane și lambre au ieșit la Moise și la popor și au făcut oficial, în public, aceleași minuni pe care le-a putut face și Moise. Dar gândiți-vă: dacă ar fi cu putință, ei ar înșela sau ar duce în eroare chiar și pe cei aleși. Ei au făcut aceleași lucruri, ca și Moise. Eu sper că înțelegeți acest lucru. Fiți atenți că aceasta este Scriptura. Așa o spune Cuvântul. Se va întâmpla în ultimele zile și se va repeta, cum a fost în timpul lui Iane și lambre.” În pagina 25. Gândiți-vă la faptul ce s-a întâmplat la râul Ohio, când Îngerul Domnului a venit într-un stâlp de foc, s-a coborât în timp ce sute de oameni din biserica respectivă stăteau la malul râului, și ce a fost spus acolo. Noi știm ce a fost spus acolo, în 11 iunie 1933, și anume: „Precum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel tu vei fi trimis cu un mesaj, care va premerge a doua venire a lui Isus Hristos.” Deci, Dumnezeu a trimis acest bărbat în generația noastră, i-a dat o poruncă, l-a trimis, așa cum a făcut-o Dumnezeu și în alte timpuri, în alte generații.

Cu privire la botez, el spune aici, pe pagina 27: „Botezul în apă trebuie, în ultimele zile, să fie făcut în Numele Domnului Isus Hristos.” Și este scris mai departe: „Dar acolo mai este încă un bărbat, care face semne și minuni și el aparține trinității.” Dar arătați-mi mie, unde găsiți cuvântul „trinitate” în toată Biblia, arătați-mi mie, unde este scris acolo despre trei dumnezei. Nu este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este scris un asemenea lucru în Biblie, și anume că o persoană a fost botezată în Numele Tatălui, Fiului și al Sfântului Duh, botezat cu aceste trei titluri. Voi puteți ca să citiți această predică încă o dată și încă o dată. Două locuri eu aș dori ca să le mai subliniez cu privire la dumnezeire și anume din Noul Testament, din Sfânta Scriptură. Romani 3, versetul 30: „*Deoarece Dumnezeu este unul singur.*” Pentru noi este de neînchipuit și de neînțeles, dacă noi continuăm acest gând până la sfârșit, că acolo sus ar fi trei sau ar trebui să fie trei, care sunt egali în drepturi și veșnici ș. a. m. d. Așa ceva nu a existat niciodată și nu va fi niciodată, deoarece Dumnezeu este unul singur. Cu adevărat, cuvântul „trinitate” nu este scris niciodată în toată

Scriptura. Dumnezeu se descoperă în felurite forme, ca Tată în ceruri, ca Fiu pe pământ, în noi, prin Sfântul Duh. Dumnezeu peste noi, pe deasupra noastră, în mijlocul nostru, Dumnezeu în noi, dar este un singur Dumnezeu, nu sunt trei. Nu și iarăși nu. Dacă ei ar fi trei acolo sus, atunci nu există singurul Dumnezeu Atotputernic, singurul Dumnezeu Nemuritor, singurul Dumnezeu. Din Galateni 3, versetul 1 și bineînțeles versetul 20. Galateni 3, versetul 1: „*O, Galateni nechibzuiți! Cine v-a fermecat, pe voi înaintea ochilor căroră a fost zugrăvit Isus Hristos ca răstignit?*” Versetul 20: „*Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu, este unul singur.*” Eu cred precum o spune Sfânta Scriptură. Voi vă decideți cum doriți ca să credeți voi. Dar Domnul nostru a zis-o foarte clar în Ioan 7, în acea zi mare, în ultima zi a sărbătorii: „*Cine crede în Mine cum spune Scriptura...*” Ioan 7, de la versetul 37 până la versetul 39. În versetul 38 este scris: „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.*” Dumnezeu ni s-a descoperit și Cuvântul Lui este valabil și obligatoriu pentru noi. Pe noi nu ne interesează ce hotărâri au fost luate în conciliile omenesti. Am spus-o în toată lumea : conciliile au hotărât ce trebuie ca să fie crezut și învățat în bisericile lor. Dar Dumnezeu a hotărât și a făcut-o cunoscut prin apostoli și prooroci, ceea ce noi ca Biserică a lui Dumnezeu trebuie să credem, să învățăm și să practicăm. Papii și conciliile nu mi-au vorbit mie, ci mie mi-a vorbit Dumnezeu, prin Cuvântul Lui. Amin. Cuvântul Lui este obligatoriu pentru toți, pentru toți care doresc să reziste în Fața lui Dumnezeu. Cu adevărat, nu poate ca să existe o posibilitate de compromis. Noi avem poate înclinația ca să spunem: „Hai să-L urmăm pe Domnul. ” Dar să-L urmăm cu adevărat pe Domnul, nu să urmăm un om, și abia atunci noi vom fi pe calea corectă.

Ieri sau aseară eu am dorit ca să mai citesc cele două versete din Apocalipsa 11 și 12, înainte ca să intrăm în privirea Cuvântului. Apocalipsa, capitolul 11, aici noi citim de la versetul 15 : „*Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor de domnie, s-au aruncat cu fețele la pământ, și s-au închinat lui Dumnezeu,*

și au zis: „Îți mulțumim Doamne, Dumnezeu, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești. Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii tăi prooroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!” Noi am putea să citim mai departe: „Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis” ș. a m. d. Capitolul 12, noi citim de la versetul 7: „Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putu birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.” Acum vine versetul care este important pentru noi: „Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.” Acum vine un verset foarte minunat: „Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte. De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a pogorât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.” Cum a fost situația în timpul îngerului al șaptelea, cum au fost descoperite toate tainele Cuvântului și Biserica a avut sau a primit posibilitatea să fie readusă în felul original, în practica celor dintâi, tot astfel va fi și în timpul când îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui. Atunci taina lui Dumnezeu va fi desăvârșită. Atunci Domnul, Dumnezeu Atotputernic își va începe împărăția Lui. Astăzi noi avem tema: „**Cine este un ucenic adevărat? Cum recunoaștem noi un ucenic adevărat?**”

În această legătură eu aș dori ca să citesc din proorocul Isaia. Isaia 50, versetul 4. După aceea doresc să citesc și alte biblice, care să ne arate în ce mod Domnul Însuși s-a adresat ucenicilor Lui. Isaia 50, de la versetul 4: „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez pe cel doborât de întristare. El îmi trezește, în fiecare dimineață, El îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.” Noi citim în Noul Testament că Domnul a vorbit ucenicilor Lui, că El le-

a deschis înțelegerea pentru Scripturi, că El a mâncat cu ei, a băut cu ei, că El a avut părtășie cu ei. Ei L-au văzut, L-au auzit și apostolii au putut ca să ne mărturisească: „*Ce au văzut ochii noștri, ce au pipăit mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții pe care L-am auzit. Acest lucru vi-l vestim.*” Ei au putut să mărturisească că Domnul după învierea Lui patruzeci de zile a fost împreună cu ei, a mâncat cu ei și a băut cu ei. Cei doi ucenici pe drumul spre Emaus au putut ca să spună: „*Nu au ars inimile noastre în piept când ne-a vorbit pe drum?*” Dar astfel de ucenici, care au umblat cu Domnul, căroră El poate ca să le vorbească, ale căror urechi sunt deschise pentru cuvintele Domnului, acelora le este dată și o limbă corectă și anume ceea ce a spus Domnul să fie dat mai departe, ca să fie o binecuvântare pentru alții. Noi citim încă o dată versetul: „*Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu...*” Ți-a dat și ție o astfel de limbă? A putut ca să-mi dea mie sau nouă o astfel de limbă? Limba noastră este total în slujba Domnului? Suntem noi cu toții prin cuvintele noastre o binecuvântare? I-am înviorat sau i-am doborât sau i-am întristat? De fiecare dată există un rezultat, dar să fie rezultatul biblic. Domnul Dumnezeu! Tu nu poți să-ți dai o limbă iscusită sau să-ți iei de undeva, ci Domnul Dumnezeu ne-o dăruiește. „*Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El Îmi trezește, în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.*” Cum au așteptat ucenicii ca meșterul să-și deschidă gura și să le vorbească. Noi suntem astăzi în aceeași situație, noi ne-am adunat aici în Fața lui Dumnezeu. Noi am putea ca să spunem: suntem la picioarele lui Isus Hristos, Domnul nostru, și dorim să ascultăm cum ascultă niște ucenici.

Am spus deja miercuri seara. Pe cei mai mulți credincioși ceasul îi trezește, dar aici este scris: *El Îmi trezește, în fiecare dimineață urechea.* El Îmi trezește urechea. Ceasul poate să ne trezească, dar și Domnul să-și atingă ținta Lui cu noi și să ne aducă urechea în concordanță cu El, astfel încât El să ne vorbească prin harul și îndurarea Lui. Dorim să citim acum niște versete din Noul Testament, care să ne arate în ce mod lucrează Domnul Însuși cu ucenicii Lui și cum ucenicii îi slujesc Lui și Îi urmează.

În Evanghelia după Ioan 8, noi citim de la versetul 12. Ioan 8:12: „*Isus le-a vorbit din nou, și a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine mă*

urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” Citim direct mai departe, în Evanghelia după Ioan 8 și anume versetul 30 până la 32. Aici este scris un text minunat. *„Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El. Și a zis Iudeilor, care crezuseră în El: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei.”* Nu pretenția, ci realitatea. Să fim sau să fiți ucenici adevărați a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Cine sunt aceștia? Aceia care rămân în Cuvântul Lui. Cine iese din Cuvântul lui Dumnezeu și intră în răstălmăcirea proprie, omenească, acela părăsește această poziție despre care vorbește Scriptura în acest loc. Domnul nostru a spus-o, El Însuși: *„Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei.”* Amin. Acolo este doar o virgulă: *„Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.”* Un lucru îl include pe celălalt. De ce este subliniat în acest mod, că este vorba doar despre Cuvânt? Puteți să călătoriți prin toată lumea, toate orașele și toate locurile. Căutați undeva un loc, unde este accentuat doar Cuvântul, unde nu sunt considerate și păreri și răstălmăciri, ci doar Cuvântul să fie pus pe sfeșnic și anume, așa cum ne este arătat și în Sfânta Scriptură. Cine va fi eliberat sau slobozit de adevăr. *„Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi.”* Cuvântul este lumină și este viață.

Citim din Ioan 12. Ioan 12, versetul 35 și 36: *„Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu știe unde merge. Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.”* O expresie foarte minunată a Domnului nostru: *„Să fiți fii ai luminii”* sau *„ca să fiți fii ai luminii.”* Acum citim în același capitol de la versetul 44: *„Iar Isus a strigat: „Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine. Și cine mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămână în întuneric.”* Cine Îl urmează pe Domnul, dar cu adevărat, acela nu va rămâne în întuneric și atunci el nu va trece peste făgăduințele pentru timpul nostru. De multe ori am subliniat, că oamenii Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut în timpul trecut și ei așteaptă ceea ce va face Dumnezeu cândva, în viitor, dar trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent.

Citim încă câteva versete biblice și anume din Isaia 8. Isaia 8. Aici ne este spus ce sau care este situația cu adevărații ucenici și ce fac ei cu descoperirea dăruită de Dumnezeu. Isaia 8, de la versetul 16: „*Învelește această mărturie, pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei.*” Și anume, descoperirea dăruită din Cuvântul Său, Dumnezeu dorește s-o pecetluiască în ucenicii Lui. Ceilalți, nu primesc această descoperire, căci în descoperirea care vine de la Dumnezeu este înțelegere, învățătură. Noi suntem îndreptați, îmbărbătați și suntem ciopliți cum ne dorește Dumnezeu. „*Pecetluiește această descoperire, între ucenicii Mei. Învelește această mărturie.*”

Noi ne gândim la cartea pecetluită, dar eu doresc să citesc din același capitol și versetul 19 și 20, în Isaia capitolul 8: „*Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc,” răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeu său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii? La lege și la mărturie!”* Acesta este timpul în care trăim noi acum. Cine a citit prorocul Daniel, acela știe ce a zis Dumnezeu. „*Pecetluiește, până la timpul de sfârșit. Atunci mulți vor găsi înțelepciune multă din aceste taine.*” În Împărăția lui Dumnezeu există o rânduială dumnezeiască. Dumnezeu nu face nimic, înainte ca să descopere taina lui ucenicilor Lui prorocilor. Astfel s-a întâmplat și în timpul nostru prezent. Noi am primit învățătură, am primit îndreptare, ne-am reîntors la origine. Dar aici este punctul. Trebuie să fie ceva dumnezeiesc în noi, care ne leagă cu Dumnezeu. Trebuie să fie de același fel, din acest motiv noi am fost născuți din nou la o nădejde vie, prin învierea lui Isus Hristos din rândul celor morți, ca să avem parte de natura dumnezeiască.

Pavel scrie către corinteni: „*Omul natural, nu poate să înțeleagă lucrurile duhovnicești. Lucrurile duhovnicești trebuie să fie judecate într-un mod duhovnicesc.*” În limba germană, noi avem noțiuni diferite pentru preoții aceștia. „El este un duhovnic” - nu, nu. El este un religios, un bărbat religios, un bărbat al unei biserici, un bărbat al unei comunități, dar Dumnezeu își are pe ucenicii Lui, pe prorocii Lui. Și ceea ce vine de la Dumnezeu este duhovnicesc, este altceva decât acești așa ziși duhovnicești, omenești. Din acest motiv, Pavel spune ca noi să avem o înțelegere duhovnicească, ca să primim accesul la Cuvântul lui Dumnezeu, care vine direct din Duhul lui Dumnezeu. Numai în acest

mod putem înțelege acest Cuvânt și să ni se descopere prin Duhul lui Dumnezeu.

În Luca 16, un Cuvânt cunoscut, care este în legătură cu Împărăția lui Dumnezeu, când Ioan Botezătorul a început cu slujba lui. Luca 16:16. Eu citesc acest verset cu intenția ca să arăt corect. Noul Testament se va încheia la fel cum a început. A fost făcută o legătură între Cuvântul profetic și Noul Testament. Și acum această legătură sau acest pod este refăcut, din Testamentul Nou în Testamentul Vechi și inimile copiilor lui Dumnezeu sunt îndreptate spre credința părinților. Luca 16, versetul 16: *„Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.”* Acest lucru nu se întâmplă în timpul somnului, ci se întâmplă atunci când o trezire este dată prin Duhul Sfânt, când Cuvântul este vestit. Dar cu privire la Împărăția lui Dumnezeu, mai citim încă câteva versete biblice. Matei 3, de la versetul 1: *„În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul, și propovăduia în pustia Iudeii. El zicea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”* Acum vine lucrul important: *„Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, când zice: „Iată glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările.”* Aici nu s-a arătat doar un bărbat trimis de Dumnezeu, ci acest bărbat a avut un fundament biblic, a existat o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu în legătură cu slujba acestui bărbat. Astfel a început Noul Testament, prin faptul că se împlinea profeția biblică. Dacă în ultimele două versete ale Testamentului Vechi este spus: *„Iată, voi trimite pe proorocul Ilie înainte ca să vină Ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”*, noi știm că Ziua Domnului vine în acel moment când Ziua mântuirii se termină. Acum este Ziua mântuirii. Dacă Dumnezeu a vrut să trimită un prooroc după formatul lui Ilie, înainte ca să vină Ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, atunci el, acest bărbat, trebuie să vină la sfârșitul zilei mântuirii. După aceea noi nu mai avem nevoie de acest prooroc, de slujba proorocului. După ce Biserica este răpită vin cei doi prooroci și se arată în Ierusalim. Dacă privim slujba acestor prooroci, atunci ei ne amintesc de Moise și de Ilie. Dar aici este vorba despre un prooroc care va veni înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului nostru. Deci, o bază sau un fundament biblic pe care noi stăm. Noi nu credem

ceea ce a spus un om, noi credem ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Lui. Noi avem dovedit acest lucru în Biblie. Dar cu privire la Ioan Botezătorul, la el s-a potrivit cuvântul din Maleahi 3, versetul 1, precum a fost și scris în Isaia 40:3. Matei 11, versetul 9 și 10: *„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un prooroc? Da, vă spun, și mai mult decât un prooroc; căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.”* Eu am citit acum din Biblie. Aceste cuvinte au ieșit din gura Domnului meu. Ioan și-a avut slujba conform cuvintelor din Isaia 40 :3, conform Maleahi 3, versetul 1, dar fiindcă prima parte din făgăduința cu privire la Ilie trebuia ca să se împlinească, atunci și el a fost numit Ilie. Eu doresc ca să vă citesc acest lucru din Evanghelia după Luca, capitolul 1.

Dragii mei, pentru mine este important ca noi să credem ceea ce spune Scriptura. Și dacă eu nu pot să vă dovedesc din Scriptură ceea ce face Dumnezeu acum, atunci eu nu trebuie să mai stau aici, în față. Să vă spun ceva: dacă eu sunt în stare doar ca să vă povestesc niște povești, atunci pot ca să mă duc acolo unde se povestesc astfel de povești.

Luca 1. Aici este vorba despre slujba lui Ioan și anume de la versetul 16. Luca 1, de la versetul 16: *„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul, Dumnezeul lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El. ”*

Dragii mei, noi trăim cu o slujbă biblică și în legătură cu o astfel de slujbă este în legătură un lucru foarte important. Nici un om biblic nu și-a pregătit o cale proprie și n-a suflat în trombonul propriu. Ei cu toții au stat pe făgăduințele, s-au bazat pe fundamentul biblic. Noi trebuie să umblăm la fel în zilele noastre și să stăm pe acest fundament biblic. De fiecare dată noi trebuie să ne reîntoarcem la Cuvânt. Cu făgăduința referitoare la proorocul Ilie, în Maleahi, acolo sunt spuse două lucruri mari: *„El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor.”* A doua făgăduință nu s-a împlinit atunci în slujba lui Ioan Botezătorul. Atunci Domnul a vorbit părinților în multe moduri și ei să fie atenți la răspunsul dat în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Din acest motiv, Ioan a putut ca să spună: *„Acesta este Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatele lumii.”* Deci, acest pod, această legătură între

Testamentul Vechi și Testamentul Nou a fost făcut și drumul Domnului a fost pregătit. Dar acest lucru nu este totul. Să pregătească pentru Domnul un popor, dar astăzi este vorba despre chemarea afară și pregătirea Bisericii lui Isus Hristos, să fie toți pregătiți pentru ziua revenirii Mirelui. Din acest motiv noi, trebuie să ieșim din tot ce nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să fim aduși în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Am putea să citim multe versete biblice. Și Domnul nostru Isus, cu adevărat, și-a început slujba Lui prin faptul că a predicat: „*Împărăția este aproape.*” După aceea, El a zis o expresie și toți teologii au înțeles-o greșit, în trecut și în prezent. El a zis: „*Mulți dintre aceia care stau astăzi nu vor muri până când nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu în putere.*” Teologii spun: „Noi Îl așteptăm și astăzi. Și Domnul a spus deja atunci că unii nu vor muri până când vor vedea Împărăția lui Dumnezeu în putere mare.”

Dragii mei, de Rusalii Dumnezeu s-a dovedit într-un mod minunat. Împărăția lui Dumnezeu a venit cu o putere mare aici pe acest pământ. Mai înainte a fost vestit și acum a sosit. Și cine dă năvală, acela intră cu putere în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este Împărăția duhovnicească în cadrul Bisericii. Dacă Domnul își va zidi Împărăția Lui este un alt lucru, dar noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu.

În Matei 13, a zis și ne-a dat pildele respective, acolo este vorba despre Împărăția cerurilor: Împărăția cerului este Împărăția lui Dumnezeu. În Matei 13 noi citim de la versetul 24: „*Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.”* Unde este semănată sămânța ? Aici pe acest pământ. Aici pe pământ se seamănă sămânța dumnezeiască. Dar, El, Domnul a zis mai departe în versetul 33. Putem citi: „*Le-a spus o altă pildă, și anume: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.”* Versetul 34: „*Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă, ca să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul, care zice: „Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii.”* Noi nu ne oprim în acest loc, căci Domnul nostru de asemenea nu s-a oprit în acest loc. Lucrul important este scris în următorul

verset: „*Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, și I-au zis: „Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.*” Deci, ucenicii au acces la Domnul lor și Domnul are acces la ucenicii Lui. Noroadele au ascultat pildele și nu au înțeles acestea, dar ucenicii au fost luați la o parte. Ei au avut dreptul ca să intre în casa Lui. Este un lucru frumos. Este scris: „*Eu voi locui în mijlocul lor și voi umbla în mijlocul lor. Voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.*” Adevărații ucenici formează Biserica Domnului. Ei stau la picioarele lui Isus Hristos, la picioarele Meșterului. Și noi astăzi, putem să facem cum au făcut ucenicii atunci. Noi spunem Domnului: „Tâlcuiește-ne Cuvântul, tâlcuiește-ne înțelesul pildelor, înțelesul Cuvântului Tău, descoperă-ne tot ce ai spus.” Și ascultați ce a urmat acestei descoperiri, pe care a dat-o Domnul ucenicilor Lui, în casa Lui. O, de am rămâne noi în casa Domnului nostru tot timpul și să ne rugăm Lui și în inimile noastre noi să spunem: „*O, Doamne vorbește-mi, descoperă-mi Cuvântul Tău și Voia Ta.*” La sfârșitul acestor Cuvinte ale Domnului nostru, El pune întrebarea ucenicilor Lui, în versetul 51: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” El a vorbit, ei au vrut ca El să le-o descopere, ei au venit în casa Lui, au intrat în casa Lui. Noroadele erau afară, au plecat acasă.

Dragii mei, noi formăm casa Domnului, Templul Dumnezeului celui viu, unde este predicat, vestit Cuvântul Lui. Versetul 51: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” i-a întrebat Isus. „*Da, Doamne*”, I-au răspuns ei. Și El le-a zis: „*De aceea orice cărturar, care a învățat ce trebuie despre Împărăția cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi și lucruri vechi.*” Ce s-a întâmplat aici ? Unde era școala Împărăției cerurilor? Scuzați-mi această expresie, dar pretutindeni, în toată Europa de Est, pretutindeni unde după deschiderea granițelor, unde vin aceste lucruri, acești evangheliști mari își fac slujbele lor, pretutindeni sunt seminare de predicatori, sunt programe. Nu există nici un oraș, nici o țară importantă, unde nu poți sau trebuie ca să faci niște cursuri de 6 luni, de un an sau 3 ani sau 4 ani, ca să devii un teolog. Pretutindeni programe, programe și din nou programe.

Ucenicii atunci și astăzi se regăsesc la Domnul. Ei ascultă și după aceea ei se așează la picioarele Lui și spun: „*Vorbește Doamne, poporul*

ascultă, ucenicul ascultă, vorbește Doamne. ” Cine a învățat în școala cerească? Undeva afară, într-un seminar de predicator? Nu, nu, aceea este o școală a unei denominațiuni. Undeva, în lume unde un evanghelist își ia cărțile vechi și ajunge undeva: „Acum eu sunt păstorul cutare și cutare, eu vă predic ceva și dacă nu mai pot mai departe, eu vă predic de la început.” ? Nu, nu, așa nu se poate, așa nu se poate. Noi, în aceste zile, stăm în prezența lui Dumnezeu, la picioarele lui Isus Hristos, Domnul nostru și învățăm în școala cerului, acolo unde se descoperă tainele Cuvântului lui Dumnezeu, prin Duhul. Restul sunt niște oameni care îi învață pe alți oameni. Tu dorești ca să primești învățătură din partea mea sau eu să primesc de la tine? Nu, nu. Așa nu se poate. Sfânta Scriptură spune: „*Ei cu toții vor fi învățați de către Dumnezeu și un frate nu îl va învăța pe alt frate.*” Dar acolo este scris ceva mai mult: „*Și ei cu toții îl vor cunoaște pe Domnul.*” Cine îl cunoaște pe Domnul trebuie ca să-L fi întâlnit, numai astfel Îl poți cunoaște. Așa este situația și aici pe pământ. Poți ca să auzi despre un om, deodată îl vezi, îl cunoști când i-ai dat mâna, când te prezinți, când vorbești cu el. Atunci îl cunoști. De ce proorociilor falși le este spus: „*Eu nu vă cunosc. Plecați din preajma Mea, voi făcători ai fărădelegii. Eu nu v-am cunoscut niciodată.*” ? De ce se spune așa? Fiindcă ei nu au avut nici o întâlnire personală cu Domnul. Eu nu spun acest lucru ca o critică, ci eu o spun cu o durere interioară.

Aseară eu am reamintit ce fel de oferte mi-au fost adresate mie în 1960 de exemplu, dar un lucru doresc ca să-l subliniez. Acești evangheliști mari, care nu au avut nici un fel de slujbă și nici un om nu a auzit despre ei ceva, au venit într-o adunare a fratelui Branham și acolo au văzut, au auzit, au trăit ceea ce face Dumnezeu. Și au zis în inima lor: „Acest lucru poți să-l faci și tu.” După aceea ei și-au început slujba lor. Și dacă ați întreba pe unul dintre ei: „Spune-mi ziua când Dumnezeu te-a chemat și ce poruncă ți-a dat Domnul Însuși ție?” atunci ei n-ar putea să-ți spună absolut nimic. Ei trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu cu adevărat conform Cuvântului Său. Și ei luptă împotriva adevărului, cum am citit-o și ieri din scrisoarea după Timotei. Ei au învățătura pe care o are biserica cea mare, cu privire la trinitate, la botez. Ei vorbesc limba Antihristului, care este și proorocul fals. Ei sunt sub aceeași inspirație și vorbesc despre conducerea Duhul Sfânt. Petru era condus de

Duhul Sfânt, Pavel era condus de Duhul Sfânt. Astfel a fost condus de Duhul Sfânt și fratele Branham.

V-am povestit, când eram în Iordania, în Aman. Acel penticostal mi-a spus acel lucru: că învățătura despre dumnezeire și botez este învățătura lui Branham. Eu a trebuit să-i spun: „Eu nu îți permit să mai spui acest lucru încă o dată. Învățătura, pe care a vestit-o Branham, este scrisă în Scriptură, este învățătura apostolilor. Dumnezeu l-a folosit pe Branham, ca să facă un pic de ordine și să arate din nou fundamentul original, pe care să se poată zidi din nou și Biserica lui Dumnezeu să fie desăvârșită.” Oamenii se sperie din când în când, dar ei totuși rămân în învățăturile lor. Doar dacă Dumnezeu se descoperă unui om cu adevărat. Unul nu îl poate convinge pe celălalt, așa ceva nu se poate. Cum am spus-o noi deja din Cuvântul profetic, ei cu toți vor fi învățați de către Dumnezeu. Aceasta este școala cerească și un astfel de gospodar va lua din vistieria lui, din Testamentul Vechi și din Testamentul Nou și va aduce totul pe numitorul comun și va aduce poporului lui Dumnezeu Cuvântul adevărului. Adevărul însuși coincide cu puterea lui Dumnezeu și toți vor fi eliberați. Lumina și întunericul nu pot să fie împreună, ci una exclude pe cealaltă. Despre Împărăția lui Dumnezeu și despre adevărații ucenici noi am putea să mai citim multe lucruri în Testamentul Nou. Fratele Russ a citit și locul din Evanghelia după Ioan, capitolul 15. Eu citesc doar versetul 8. Ioan 15, versetul 8. Aici este vorba despre viața viței care intră și în mlădițe. Ioan 15, versetul 7 și versetul 8: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da. Dacă aduceți multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”* Mai întâi Cuvântul trebuie să rămână în noi, după aceea vine și Duhul și ne arată și ne prezintă roadele. Atunci rugăciunile noastre vor fi ascultate. Noi să credem, dragii mei.

Dragii mei, eu am impresia că privim prea mult la noi sau privim la alții sau la situații din viața noastră și astfel nouă ne este luată nădejdea, dar asta nu este bine. Noi să privim spre Domnul! Să privim la făgăduința Lui! Ca ucenicii Lui, noi ne-am dovedit deja, noi am venit deja la El în școala Lui. Noi suntem în școala cerească, am învățat în această școală cerească, aici nu a vorbit un profesor al teologiei, ci Dumnezeu a vorbit și a învățat prin Duhul cel Sfânt. *„Dacă Duhul cel*

Sfânt va veni, atunci El vă va învăța în toate privințele. Chiar vă va vesti lucrurile viitoare.” A făcut-o deja. Amin. Amin. Și nu a făcut-o doar o singură dată, ci de fiecare dată a făcut-o la fel.

Noi nu avem niște probleme cu timpul, noi știm: următorul mileniu începe și este scris în știri. Schneider, Lupi Schneider din Ierusalim va începe în 11 septembrie. Oamenii calculează în fel și chip. Unii dintre noi, noi ne reamintim când anul 1977 a fost tema discuției. Noi astăzi ne vom feri să acceptăm un an în discuțiile noastre. Un lucru îl vom face. Vom vesti că revenirea Domnului nostru Isus Hristos nu este doar aproape, ci ea este în fața ușii și nimeni în mijlocul nostru să spună: „O, Domnul meu vine mai târziu.” Nu, nu. Noi trebuie ca să ne spunem: „*Maranata, Domnul vine!*” Și cuvintele din Apocalipsa: „*Iată Eu vin curând.*” Și despre aceste lucruri batjocoritorii s-au cam supărat și au scris multe lucruri rele. Ei au scris că Isus ar fi spus: „*Iată Eu vin în curând.*” Și au trecut 2000 de ani. Ei ar trebui să citească 2 Petru 3: „*O zi la Domnul este ca o mie de ani și o mie de ani sunt ca o zi.*” Ce înseamnă pentru Dumnezeu timpul? El este și există din veșnicie în veșnicie. Noi trăim la sfârșitul timpului de sfârșit, Dumnezeu ne conduce și ne reintroduce în Cuvântul Lui. Adevărații ucenici ai lui Dumnezeu sunt în Fața Domnului și în prezența Domnului. El este în mijlocul nostru, El ne-a vorbit prin Cuvântul Său. Cine ți-a deschis înțelegerea? Domnul, care atunci în trecut i-a întâlnit pe ucenicii Lui pe drumul spre Emaus și le-a deschis înțelegerea. În acel moment când se împlinește profeta biblică, Dumnezeu face un lucru important, El ni se descoperă, Cuvântul Lui făgăduit se împlinește direct în fața ochilor noștri și El ne deschide înțelegerea, astfel încât și noi să înțelegem corect și total. Totul este har și îndurare.

Încă câteva gânduri minunate cu privire la botezul biblic. Toți știu că botezul biblic nu este o rostire a poruncii, pe care a dat-o Domnul. Nu, nu, ci este o faptă prin ascultare a acestei porunci. Domnul, Fiul lui Dumnezeu a zis : „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu, dar ei nu M-au primit*”. Cum a zis El: „*Tată, Eu am făcut cunoscut sau am descoperit Numele Tău, tuturor acelor pe care Mi i-ai dat din lume. O, Tată, Tu să-i păstrezi în Numele Tău pe care Tu Mi l-ai dat.*” Noi am putea să citim multe sau să cităm multe versete biblice, unde Domnul a folosit Numele Tatălui și Fiului, ca fiind același Nume. Deci, Numele Tatălui și

Fiului și al Sfântului Duh este Domnul Isus Hristos, Emanuel – Dumnezeu este cu noi. Este Numele de legământ al Testamentului celui Nou și nu a fost dat un alt Nume oamenilor de sub acest cer în care ei pot fi mântuiți. Aceste este Numele legământului. Botezul este dovada unui cuget curat, legământul acestui cuget curat cu Dumnezeu. Dumnezeu a făcut un legământ pe crucea de pe Golgota cu noi prin Isus Hristos. Și Domnul nostru însuși spune în Matei 26:26-28: „*Acesta este legământul cel nou în sângele Meu.*” Voi cunoașteți cu toții cina și cuvintele care au fost spuse acolo. Dumnezeu a instituit un legământ nou, ne-a iertat fărădelegile noastre, ne-a împăcat, ne-a dăruit har și îndurare prin Isus Hristos și toți aceia care primesc această ofertă de har, dovedesc la rândul lor, prin botez, că ei sunt de acord cu acest legământ al lui Dumnezeu și ei spun la rândul lor: „Da, Doamne eu am primit ce mi-ai dăruit.” Din acest motiv, în prima predică este scris: „Pocăiți-vă cu toții și fiecare să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, tot astfel veți primi și darul Duhului Sfânt.” Iertarea păcatelor nu se face prin botez, ci această iertare este prin sângele Mielului, dar după aceasta se adaugă imediat și botezul. Toți aceia care au primit iertarea păcatelor și au fost împăcați cu Dumnezeu sunt botezați. În acest mod, ei sunt înmormântați împreună cu Hristos și după aceea învie împreună cu El la o viață nouă. Petru și Pavel și toți bărbații din creștinismul cel dintâi au practicat acest botez, conform istoriei Bisericii, a fost predicat chiar până la începutul secolului al III-lea, după modelul biblic original. Acest lucru se poate reciti în Istoria Bisericii după Herzog, după Schmith, în toate cărțile istoriei a bisericilor se poate reciti. Ei, acești oameni s-au preocupat cu aceste prime secole ale Bisericii.

Noi ne reîntoarcem la original, la Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru noi nu este valabil nici un fel de compromis, ci răspunsul lui Dumnezeu prin Cuvântul Său. Acest Cuvânt este valabil la început și este valabil și la sfârșit.

Haidem ca să cuprindem. Domnul își are Împărăția Lui aici, pe acest pământ, își are Biserica Lui. Și-a zidit Biserica Lui și o zidește și în continuare, conform Faptele Apostolilor, capitolul 15, de la versetul 13 până la versetul 15. Domnul Însuși folosește pentru Numele Lui un popor din toate Neamurile, din toate popoarele și după aceea El va zidi

din nou cortul lui David. Astfel este scris și în Romani este scris și în Faptele Apostolilor. Pavel scrie către Romani, în capitolul 11, de la versetul 25: „După ce numărul dintre națiuni a intrat în Biserică, după aceea Dumnezeu se preocupă din nou cu Israelul.” Să ne gândim la faptul că din 1948, Israelul există ca un stat, după aproape 2000 de ani și noi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dăruit aceste indicații în Cuvântul Său: „Dacă voi vedeți că măslinul devine mustos, el primește din nou viață, atunci timpul a sosit, este foarte, foarte aproape, este chiar în fața ușii.” Noi am trăit aceste lucruri. Ieri am citit și acele 3 versete din Matei 24, unde Domnul Însuși ne-a avertizat: „Feriți-vă ca voi să nu fiți duși în eroare.” După aceea, indicația: vor fi și prooroci falși și unși falși, niște învățători falși, cu toate că sunt unși și totuși sunt falși și dovada lor este o mărturie falsă, pentru că ei nu predică adevărul, ci cum am citit noi, ei se opun adevărului. Voi înșivă ați putea s-o încercați odată. De ce nu o faceți? Mergeți odată la acești bărbați mari, care sunt: li se transformă aurul în gură. Și aurul acesta dentar le strălucește. Nici un orb nu vede, nici un șchiop nu merge, dar toți au o gură de aur. Voi trebuie ca să trăiți acest lucru. Unde sunt acești doi frați, care au văzut-o? Nu trebuie să vă sculați. Ședeți. Unul este în față, unul este la mijloc. Nu, nu, dragii mei, noi credem ceea ce spune Sfânt Scriptură. Noi nu avem nevoie de nici un fel de înșelăciune, noi avem nevoie de lucrarea corectă al Sfântului Duh. Cum a zis și fratele Branham: „Cerule este plin de realitate. De ce vreți ca să aveți o imitație? Citiți această broșură și gândiți-vă la cuvintele pe care le-am citit acum, în acest sfârșit de săptămână.

[...] Voi care astăzi doriți ca să fiți botezați, faceți-o într-o credință deplină, încheiați legământul unui cuget curat cu Dumnezeu și Domnul Însuși va fi cu voi. Amin. Haidem ca să ne sculăm, cântăm cântarea „Așa cum sunt” , după aceea fratele Russ va spune câteva cuvinte și se va ruga cu noi.

Fratele Russ: Dragii mei, eu cred că noi cu toții suntem bucuroși și mulțumitori Domnului pentru cuvintele care ne-au fost citite și care au fost și împlinite, astfel încât Domnul prin harul și îndurarea Lui ne vorbește în acest mod minunat. Eu aș dori ca să subliniez încă o dată: este doar har și îndurare din partea lui Dumnezeu, că noi putem ca să venim aici, în acest loc. Voi care veniți de aproape și de departe este un

har deosebit, pe care Domnul Însuși ni l-a dăruit și ni-l dăruiește în aceste zile și posibilitățile, că voi puteți ca să veniți. Voi știți că nu veniți ca să consumați aici o hrană pământească, ci primiți o hrană duhovnicească pentru omul veșnic. Credinciosul Dumnezeu să îi ajute și pe aceia cărora a putut să le deschidă înțelegerea și toți aceia care doresc să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Domnul să-i binecuvânteze prin harul Lui și să fie cu voi este dorința noastră și rugăciunea noastră. El să fie cu voi și pe drumul spre casă și noi rămânem împreună în legătură, până când ne vom revedea. Dumnezeu să fie cu noi, în timp ce noi vom trece la apă, unde va avea loc și botezul. Fratele Schmith va boteza.